29. Jezus na koncilih, v cerkvah in med otroki

29. junij 1840

1 Kjerkoli ste dva ali trije in tudi več zbranih v Mojem imenu in v Moji ljubezni, sem tudi Jaz med vami - vendar ne tako kot na koncilih, saj nikoli nisem bil med njimi. Kajti na koncilih so se zbrali z namenom, kot Judovski svet pred vrhovnim duhovnikom Kajfo, in se pod Mojim domnevnim navdihom posvetovali o privilegijih in svetosti hierarha in njegovi nezmotljivosti ter izračunali veliko izgubo časovnega dohodka sedeža in se Zame malo zmenili, pri čemer so Mi z najbolj natančno potrebo pustili komaj toliko prostora kot pršici v vesolju. Moje zunanje ime, podobno kot ime druge zgodovinske osebe, in nekaj drobcev Moje besede, iz nje poganska slepa vera in mrtva ljubezen, sistematično malikovanje in obredni kult, ki izhaja iz nje, so edine stvari, ki so Mi ostale.
2 Tako sem postal podoben tistim vladarjem, ki jih na prestol postavijo njihovi uradniki kot krinko za vse svoje slabosti in ki se morajo še vedno postavljati zelo visoko, tako da, skoraj vedno nezavedno, uporabljajo vladarjevo ime kot uradno znamenje moči, da bi svojim odlokom in uredbam dali najvišjo pravno veljavo.
3 Glejte, točno to se Mi dogaja v večini Mojih cerkva: povsod Me skušajo umakniti pred očmi Mojih otrok in njihova ušesa polnijo s praznimi zvoki, da ne bi slišali Mojega očetovskega glasu. Pred očmi jim držijo lesene Kristuse, da ne bi videli živih, in z zvonjenjem zvonov naredijo njihova ušesa gluha za Moj glas in ne dovolijo, da bi se v njihovih srcih slišala Moja živa beseda.
4 Glejte, zato zdaj prihajam med vas za vse in vas svarim pred kvasom sebičnih farizejev, da bi vedno videli obličje svojega svetega Očeta in slišali njegovo živo besedo: postanite majhni kot otroci, da bo Moje kraljestvo postalo vaše. Kajti v tem je največja modrost - in v ljubezni največja blaženost!
5 Tebi pa, ti, Moj dragi "Mojster besede", bom dal tolažbo, kakor tudi tvoji ženi, ki mi je že postala draga, da sem tvoje majhne otroke zapisal v svojo knjigo. Povej jim, da sem jih sprejel kot otroke, kot da so prišli od Mojega blagoslova, in da jim želim biti tudi najbolj ljubeč, sveti Oče!
6 Zato jim tudi danes želim izpolniti majhno željo, da bi namreč vestno ujeli svojo voljo v vse, kar sem po svojem služabniku ukazal in oznanil ter bom še oznanil, in da bi bili kar najbolj poslušni svojim staršem, ki so bili o tem obveščeni! Potem bodo vsi kmalu spoznali in začeli v sebi dojemati, kaj pomeni imeti Mene za Očeta, ki ima tako neizmerne zaklade in bogastva, da jih podari tistim otrokom, ki Me ljubijo.
7 Vi pa, Moji dragi, še vedno zelo redki prijatelji, bodite veseli in radostni v svojih srcih! Kajti Jaz sem z vami in se z vami veselim, če ste veseli v Meni. In to veselje bo za vas svetla zvezda, ko boste zapustili ta svet. Zvesto vas bo vodila na dolgem potovanju v Moja velika nebesa in vas tam, kot deloma že tukaj, vodila v Moje veliko mesto! Amen
8 Zdaj pa se veselite! In kdor od vas želi govoriti z Menoj, naj govori. In Jaz bom v

tisti uri razvezal usta in jezik svojega ubogega služabnika. Toda oddaljite se od vsega napuha in se približajte ljubezni svojega srca! Amen. Jaz, vaš najbolj ljubeči Oče v svojem sinu Jezusu! Amen, Amen, Amen.

Jakob Lorber
Nebeški darovi